MAGYAR SZABADALMI HIVATAL

HASZNÁLATI MINTAOLTALMI OKIRAT

A Magyar Szabadalmi Hivatal az okirathoz fűzött leírás alapján

1 162

lajstromszámon az U 97 00034 ügyszámú bejelentésre
használati mintaoltalmat adott.

A mintaoltalmi bejelentés napja és az oltalmi idő kezdete:

1997. február 7.

A használati minta címe:
Ülőbútor

A mintaoltalom jogosultja és feltaláló:
Bódis László, Budapest

Budapest, 1997. augusztus 5.

elnök

(19) Országkód:

HU

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG

MAGYAR SZABADALMI HIVATAL

HASZNÁLATI MINTA LEÍRÁS

(11) Lajstromszám:

1162 U

(51) Int. Cl.[6]

A 47 C 1/00

(21) A bejelentés ügyszáma: U 97 00034

(22) A bejelentés napja: 1997. 02. 07.

(45) A megadás meghirdetésének dátuma a Szabadalmi Közlönyben: 1997. 09. 29.

(72) (73) Feltaláló és jogosult:

Bódis László, Budapest (HU)

(74) Képviselő:

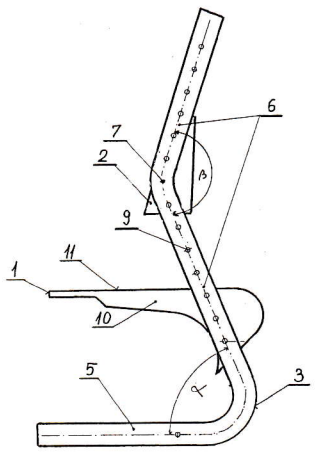
Király György, Budapest

(54)

Ülőbútor

FŐIGÉNYPONT

(57) Ülőbútor, amely ülőlappal, háttámasszal és tartóelemekkel rendelkezik, azzal jellemezve, hogy az S alakú tartóelemek (3) talpból (5) és oszlopból (6) állnak, továbbá az oszlopban (6) ív (7) van kialakítva, a talp (5) és az oszlop (6) alsó részének egymással bezárt szöge (α) 65°–75°, az ív, (7) nyílásszöge (β) 130°–150°, valamint az oszlopon (6) rögzítőcsap (8) befogadására alkalmas furatok (9) vannak kialakítva, előnyösen egymástól egyenlő távolságra, az ülőlap (1) oldalai (10) legalább két-két rögzítőcsappal (8), a háttámasz (2) egy-egy rögzítőcsappal (8) van az oszlopok (6) megfelelő furataihoz (9) kapcsolva.

HU 1162 U

2234

ENGEDÉLYEZÉSI PÉLDÁNY

U 97 00034

Ülőbútor

A minta tárgya ülőbútor, amely ülőlappal, háttámasszal és tartóelemekkel rendelkezik.

A gyerekek, illetve a gerincbántalmakban szenvedők részére szükséges olyan ülőbútor, ami a gyerekek esetében a gerinc egészséges fejlődését, illetve a gerincbetegek viszonylag kényelmes ülését szolgálja.

A gyakorlatban többféle ülőbútor ismeretes. Az US 436490 sz. amerikai szabadalom olyan állítható támlásszéket ismertet, amelynek üléstámasztó része, támlatámasztó része, az üléstámasztó részre szerelt előre-hátra eltolható ülőkéje, továbbá a támlatámasztó része legalább egy rugalmas kapcsolóegység révén szerelt háttámlája van, amely az ülőke helyzetétől függetlenül a függőleges alaphelyzetéből a hátrabillentett véghelyzete között bármely közbenső helyzetbe is billenthető. A találmány lényege, hogy a háttámla rugalmas kapcsolóegység felső kapcsolóelemén a váz támlatámasztó részéhez képest viszonylagosan fel-le eltolhatóan van elrendezve. Az ülőkét a háttámlához hajlékony, de nyújthatatlan kapcsolóelemek kapcsolják. Ezek az ülőkétől a háttámláig előre meghatározott vonalvezetésűek. Továbbá, a háttámla és a váz támlatámasztó része közé alakszabályzó rugós mechanizmus van építve, amely a háttámlát függőleges alaphelyzetébe, az ülőkét pedig a kapcsolóelemek révén a hátrahúzott véghelyzetébe visszatéríteni törekszik, eközben az ülőke előre-hátra, a háttámla pedig ennek megfelelően le-fel mozgatható elrendezésű.

A 2479/91 alapszámú magyar közzétételi irat olyan ülőbútort ismertet, amely ülőkével, térdtámasszal, valamint a térdtámaszt alátámasztó tartószerkezettel rendelkezik. A tartószerkezet a függőlegestől eltérő, ferde hossztengelyű tartóoszlopot és ugyancsak ferde hossztengelyű kitámasztó idomot, továbbá összekötő idomot tartalmaz. Az ülőke a tartóoszlopra, míg a térdtámasz a kitámasztó idomra van fölerősítve. Az összekötő idom a tartóoszlop és a kitámasztó idom közé van beiktatva, a tartóoszlop és a kitámasztó idom pedig a földre van állítva. Jellegzetessége, hogy a tartóoszlop és a kitámasztó idom közé van beiktatva, a tartóoszlop nyomóerő átadására alkalmas kapcsoló szervek két különálló csoportjával van ellátva, a csoportok legalább két-két kapcsolószervet tartalmaznak. Az összekötő idom alsó vége a kitámasztó idomhoz csuklósan, például csap segítségével hozzá van kapcsolva, míg felső vége az ülőke megkívánt magasságához igazodó magasságában a tartóoszlop ülőkéhez közelebb eső kapcsolószerveinek egyikéhez, a térdtámasz pedig az ülőke magasságától függetlenül megválasztott magasságához igazodóan, adott esetben a kitámasztó idom közvetítésével, a tartóoszlop ülőkétől távolabb eső kapcsolószerveinek egyikéhez csuklósan csatlakozik.

A 67 sz. magyar használati mintaoltalom billenthető napozó nyugszéket ismertet, amelynek tartóváza, ülő/fekvő eleme, forgócsapjai, határoló idomai vannak. Az ülő/fekvő eleme a tartóvázhoz a forgócsapokon, a padlósík vagy a határoló idom által határoltan, elbillenően van rögzítve. Az ülő/fekvő elem lábtartója, ülése és háttámlája merev rendszerként van kialakítva. Az ülés és a háttámla által bezárt szög 105°—115°, a háttámla padlósíkkal bezárt szöge, a padlósík által határolt ülőhelyzetben 50°—60°, a háttámla padlósíkkal bezárt szöge a határoló idom által határolt fekvőhelyzetben 20°—25°.

A felsorolt ülőbútorok egyike sem alkalmas arra, hogy a gerinchez anatómiailag legjobban alkalmazkodó testtartást biztosítsa a benne ülő számára.
Célom olyan ülőbútor létrehozása volt, amely a lehető legjobban alkalmazkodik a gerinc optimális görbületéhez ülő helyzetben.
Felismertem, hogy ha a háttámaszt egy adott tengely körül önbeállóan alakítom ki, valamint a tartóelemeket a testmagassághoz igazíthatóan ívelten, az oldalukon furatokkal alakítom ki, akkor a háttámasz helyzete az ülő ember gerincéhez jól illeszkedően beállítható.
Mintám lényege olyan ülőbútor, amely ülőlappal, háttámasszal, tartóelemekkel és a tartóelemek között távtartóval rendelkezik. Az S alakú tartóelemek talpból és oszlopból állnak, továbbá az oszlopban ív van kialakítva. A talp és az oszlop alsó részének egymással bezárt szöge 65°—75°, az ív nyílásszöge 130°—150°, valamint az oszlopon rögzítőcsap befogadására alkalmas furatok vannak kialakítva, előnyösen egymástól egyenlő távolságra. Az ülőlap oldalai legalább két-két rögzítőcsappal, a háttámasz egy-egy rögzítőcsappal van az oszlopok megfelelő furataihoz kapcsolva.
Célszerűen a tartóelem fából van hajlítva, és az ülőlap két oldala fenyőfa lap, amelyekre az ülő felület falemezből van ráhajlítva. Adott esetben a tartóelemek talpa között, fa vagy fém, távtartó van elrendezve.

A minta szerinti ülőbútort az ábrák alapján ismertetem.
az 1. ábra az ülőbútor oldalnézete, a
2. ábra a hátulnézete.
A 3. ábra a háttámasz hátulnézete, a
4. ábra a fölülnézete és az
5. ábra az oldalnézete.
Az ülőbútor 1 ülőlapból, 2 háttámaszból, 3 tartóelemekből áll. A 3 tartóelemek S alakúak, alsó részük 5 talpként, felső részük 6 oszlopként van kialakítva. A 6 oszlopban 7 ív van kialakítva. Az 5 talp és a 6 oszlop alsó részének egymással bezárt a szöge 65°—75°, a 7 ív β nyílásszöge 130°—150°. A 6 oszlopon 8 rögzítőcsap befogadására alkalmas 9 furatok vannak kialakítva, előnyösen egymástól egyenlő távolságra. Az 1 ülőlap oldalanként legalább két-két 8 rögzítőcsappal, a 2 háttámasz egy-egy 8 rögzítőcsappal van a 6 oszlopok megfelelő 9 furataihoz kapcsolva. A 3 tartóelem hajlított fából van kialakítva. Az 1 ülőlap két 10 oldala fenyőfa lap, amelyekre a 11 ülőfelület falemezből van ráhajlítva. A 3 tartóelemek 5 talpa között, fa vagy fém, 4 távtartó rúd van elrendezve.
Az ülőbútor célszerű használata során az 1 ülőlapot a 10 oldalába és a 3 tartóelem 6 oszlopába helyezett két-két 8 rögzítőcsappal a megfelelő magasságban rögzítjük. Ez a magasság nyilván az ülőbútort használó személy magasságától függ. Ezt követően a 2 háttámaszt egy-egy 8 rögzítőcsappal az ülő személy gerincének alsó harmadába állítjuk be. Mivel a 2 háttámasz két

oldalán lévő egy-egy 9 furat egy magasságban, de a súlypont fölött van elhelyezve, a 2 háttámasz a függőleges helyzet elérésére törekszik. Amikor az ülő személy nekitámaszkodik, a 2 háttámasz a gerince dőlésszögéhez igazodik, ezzel biztosítva a gerinc számára a legkedvezőbb tartást. A 3 tartóelemben kialakított 7 ív lehetővé teszi, hogy az ülő személy testmagasságához és gerincéhez legjobban illeszkedő helyzetben rögzítsük a 2 háttámaszt. A 8 rögzítőcsap bármilyen ismert megoldású lehet, például lehet menetes fémhüvelybe csavarkötéssel illesztett menetes fémcsap, amelyek süllyesztett, lencse vagy belső kulcsnyílású fejjel vannak kialakítva.
A minta szerinti megoldás előnye, hogy egyszerűen és kis költséggel kivitelezhető. Jó megoldást ad a gyerekek, illetve a gerincbántalmakban szenvedők részére szükséges ülőbútorra, ami a gyerekek esetében a gerinc egészséges fejlődését, illetve a gerincbetegek kényelmes ülését szolgálja.

ENGEDÉLYEZÉSI PÉLDÁNY

Használati mintaoltalmi igénypontok

1. Ülőbútor, amely ülőlappal, háttámasszal és tartóelemekkel rendelkezik, **azzal jellemezve,** hogy az S alakú tartóelemek (3) talpból (5) és oszlopból (6) állnak, továbbá az oszlopban (6) ív (7) van kialakítva, a talp (5) és az oszlop (6) alsó részének egymással bezárt szöge (α) 65°—75°, az ív (7) nyílásszöge (β) 130°—150°, valamint az oszlopon (6) rögzítőcsap (8) befogadására alkalmas furatok (9) vannak kialakítva, előnyösen egymástól egyenlő távolságra, az ülőlap (1) oldalai (10) legalább két-két rögzítőcsappal (8), a háttámasz (2) egy-egy rögzítőcsappal (8) van az oszlopok (6) megfelelő furataihoz (9) kapcsolva.

2. Az 1. igénypont szerinti ülőbútor, **azzal jellemezve,** hogy a tartóelem (3) fából van hajlítva.

3. Az 1. vagy 2. igénypont szerinti ülőbútor, **azzal jellemezve,** hogy az ülőlap (1) két oldala (10) fenyőfa lap, amelyekre az ülőfelület (11) falemezből van ráhajlítva.

4. Az 1—3. igénypontok bármelyike szerinti ülőbútor, **azzal jellemezve,** hogy a tartóelemek (3) talpa (5) között, fa vagy fém, távtartó (4) van elrendezve.

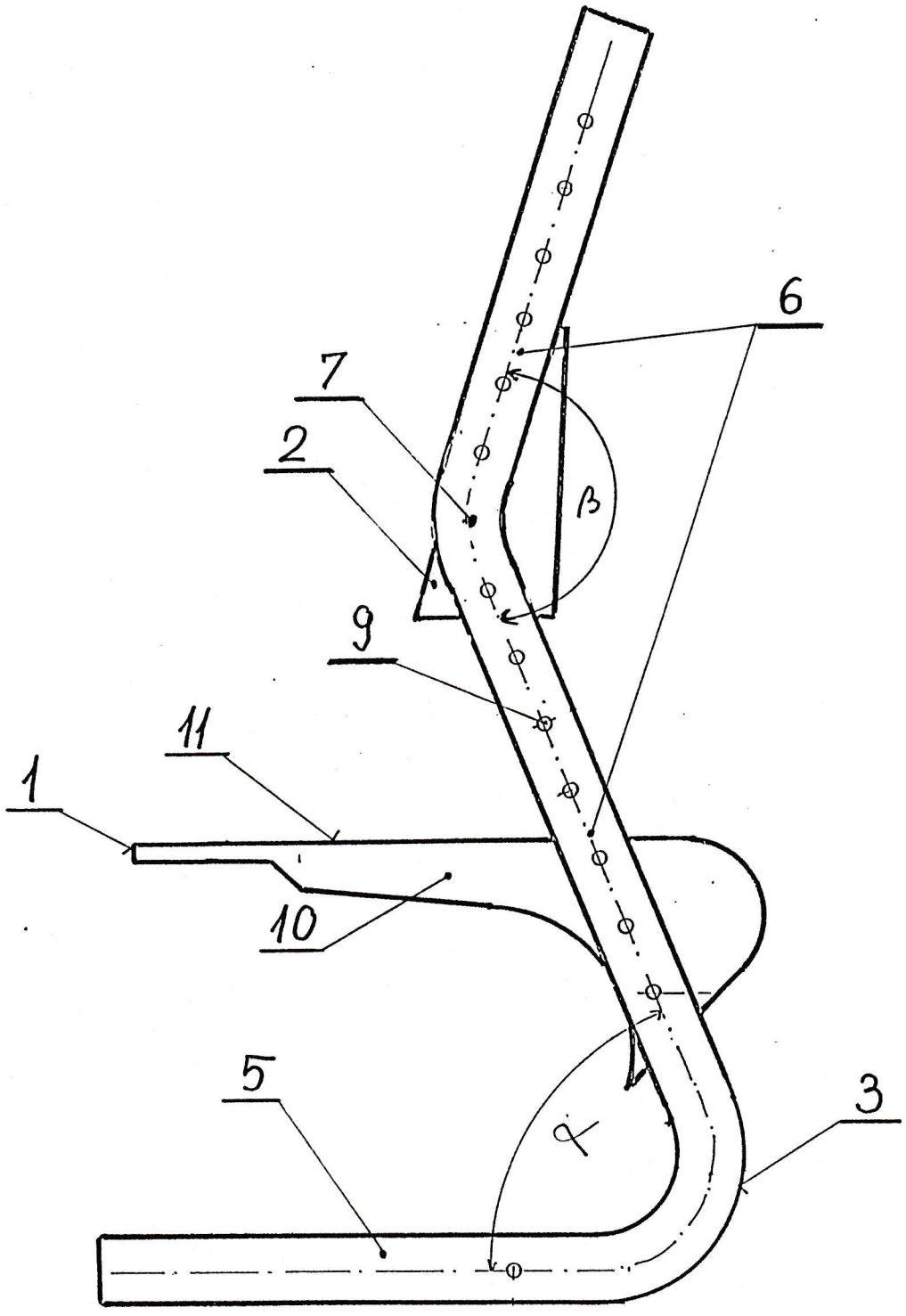
50.+2=70..

Tisztelettel a meghatalmazott:

KIRÁLY GYÖRGY
szabadalmi ügyvivő
1171 Budapest, Nemeabuk u. 49.

U9134

ENGEDÉLYEZÉSI PÉLDÁNY

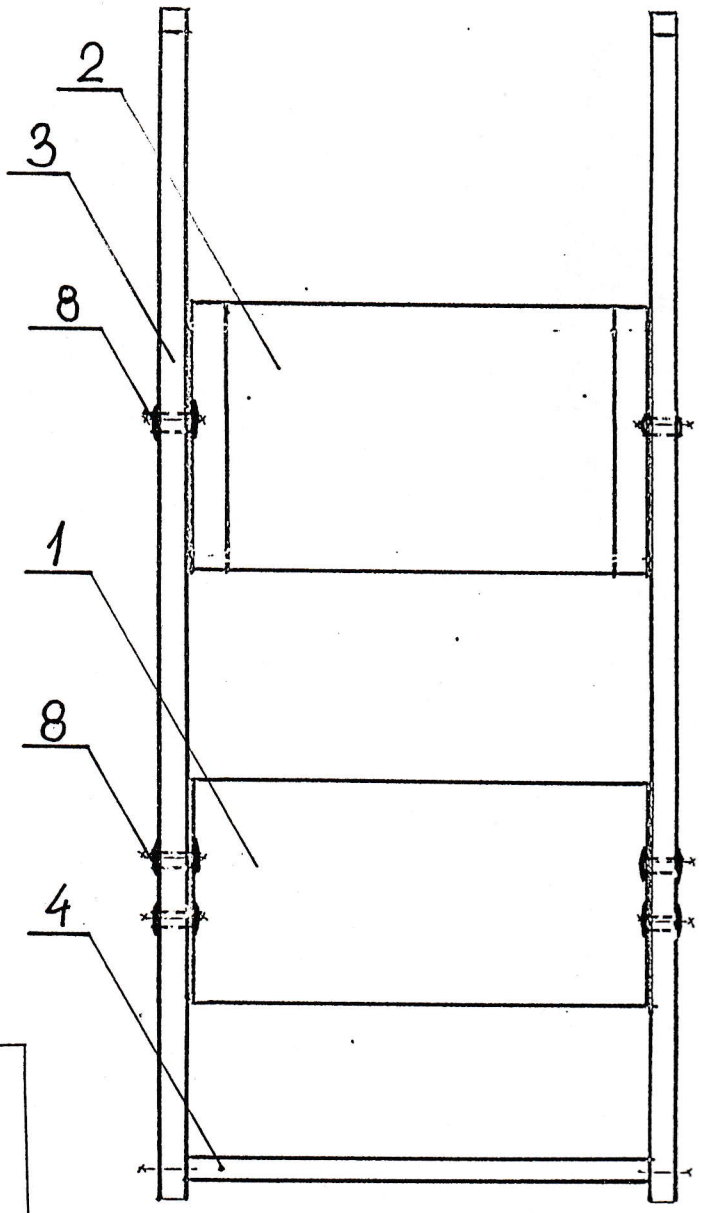

1. ábra

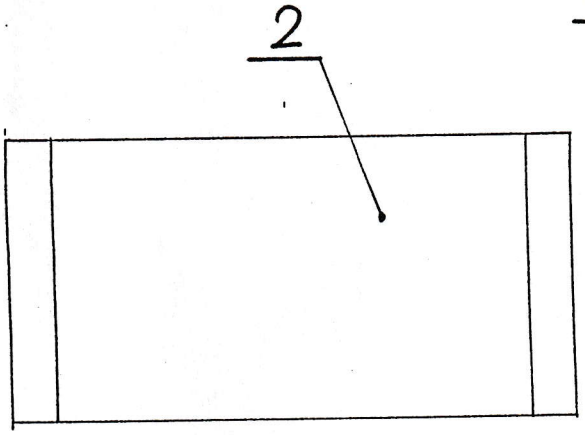
Király György okl. villamosmérnök
H-1171 Budapest, Nemesbükk utca 49

U 97 34

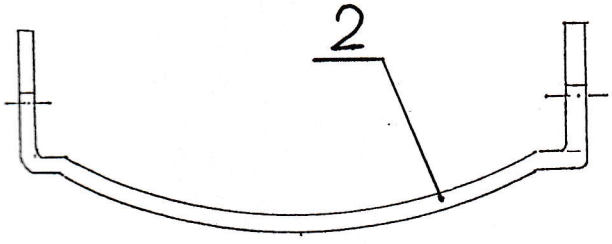
ENGEDELYEZESI PELDÁNY

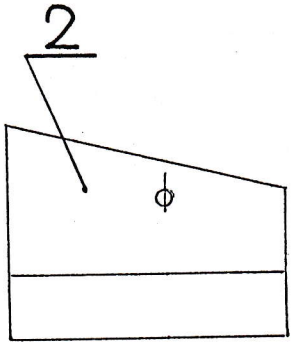
2. ábra

3. ábra

4. ábra

5. ábra

Király György okl. villamosmérnök
H-1171 Budapest, Nemesbükk utca 4a.